

Pukkanak a léggömbök



Ha jobban megnézzük, az evolúció-elmélet mellett felhozott érvek egyike sem bizonyító erejű.

NEM LÉTEZNEK HASZONTALAN TESTRÉSZEK

SEMMI ÚJ

Az állítólagos evolúció egyik tankönyvi példája a pettyesaraszoló lepke. A történet szerint Angliában az ipari forradalmat követően a lepke sötét színváltozata terjedt el, mert a fekete példányok jobban el tudtak rejtőzni a rájuk vadászó madarak elől. Mindkét színváltozat létezett azonban korábban is, és semmilyen új tulajdonság vagy forma nem jött létre; a pettyesaraszoló továbbra is ugyanaz a lepkefaj maradt. Teljesen félrevezető tehát az esetet „evolúciónak” nevezni.



Olykor felmerül az az érv, hogy az élőlényekben „elcsökevényesedett” szervek vannak, ami az evolúcióelméletet támasztaná alá. A valóság az, hogy míg száz évvel ezelőtt sok „haszontalan szerv” létét feltételezték, azóta szinte mindről kiderült, hogy fontos, gyakran létfontosságú feladata van. Például a haszontalannak hitt torokmandulák a fertőzések ellen védenek. Így ezek a szervek nem „csökevények”, hanem az élőlények célszerű anatómiai felépítésének szerves részei. A különböző szervek *létrejöttéről* pedig végképp nem tud számot adni a darwini elképzelés, hiszen sehol nem látunk a természetben „félíg létrejött”, „új” anatómiai struktúrákat.



GLOBÁLIS ELOSZLÁS

A fajok földrajzi elhelyezkedését a bolygónkon kétféleképpen lehet értelmezni. Az egyik megközelítés szerint a növények és állatok egy teremtési folyamat révén kerültek az előfordulási helyeikre, illetve oda, ahonnan a jelenlegi élőhelyükre vándoroltak. Az evolucionizmus elkötelezett hívei pedig úgy tartják, hogy a „kifejlődő új fajok” vándorlás vagy nagyobb populációk széttagolódásával kerültek mai lelőhelyeikre. Gyakran a saját véleményüket tekintik az egyetlen ésszerű magyarázatnak, valójában azonban a teremtési koncepció is tökéletes magyarázatot nyújt a fajok földi eloszlására – olyan esetekben is, amelyeket az evolúcióelmélet nem, vagy csak nehézkesen tud értelmezni.

A Föld nagy életközösségei a környezeti feltételekkel összhangban helyezkednek el. Értelmes elrendezés?



tériumokat találtak, mint amilyeneket ma ismerünk. Alan H. Linton bakteriológus professzor fogalmazta meg nemrégiben, hogy a sokféle kísérlet ellenére „a bakteriológia tudományának 150 éves történetében nincs példa arra, hogy egy baktériumfaj egy másik fajjává alakult volna át”.



A KÉPLÉKENYSÉG HATÁRAI

Különböző jellegzetességek kiválasztása és továbbszaporítása révén az emberiség évezredek óta nemesít kultúrnövényeket és tenyészt háziállatokat. Még ez az erős mesterséges szelekció sem tudta azonban megváltoztatni ezen élőlények alapvető felépítését. Csak az adott állat- és növényfajok variációi jöttek létre, új faj ezen a módon sem keletkezett. Mindez arra utal, hogy a fajok csupán korlátozott plaszticitással rendelkeznek, adott anatómiai struktúrájuk hosszú idők során sem változik meg lényegesen.



HASONLÍT – DE MIÉRT?

Az élőlények testi felépítéséért javarészt a géneik felelősek. Tudjuk, hogy a különböző növények és állatok genetikai anyaga részben hasonló egymáshoz. Az evolucionista biológusok szeretnek úgy tenni, mintha ebből az következne, hogy a genetikailag hasonló élőlények közös ősöktől származnak. Ez azonban félrevezető gondolatmenet, hiszen a célszerű tervezés elvét követve egy alkotó elme is létrehozhat egymáshoz

vérek szárnyának, a delfinek uszonyának vagy az ember kezének) csontszerkezete hasonló egymáshoz. A darwini elképzelés szerint ennek a „közös ősöktől való származás” az oka, azonban egy zseniális értelem is képes lehet arra, hogy az életkörülményektől függően hasonló, de kicsit módosított anatómiai megoldásokat alkalmazzon a különböző fajok esetén.

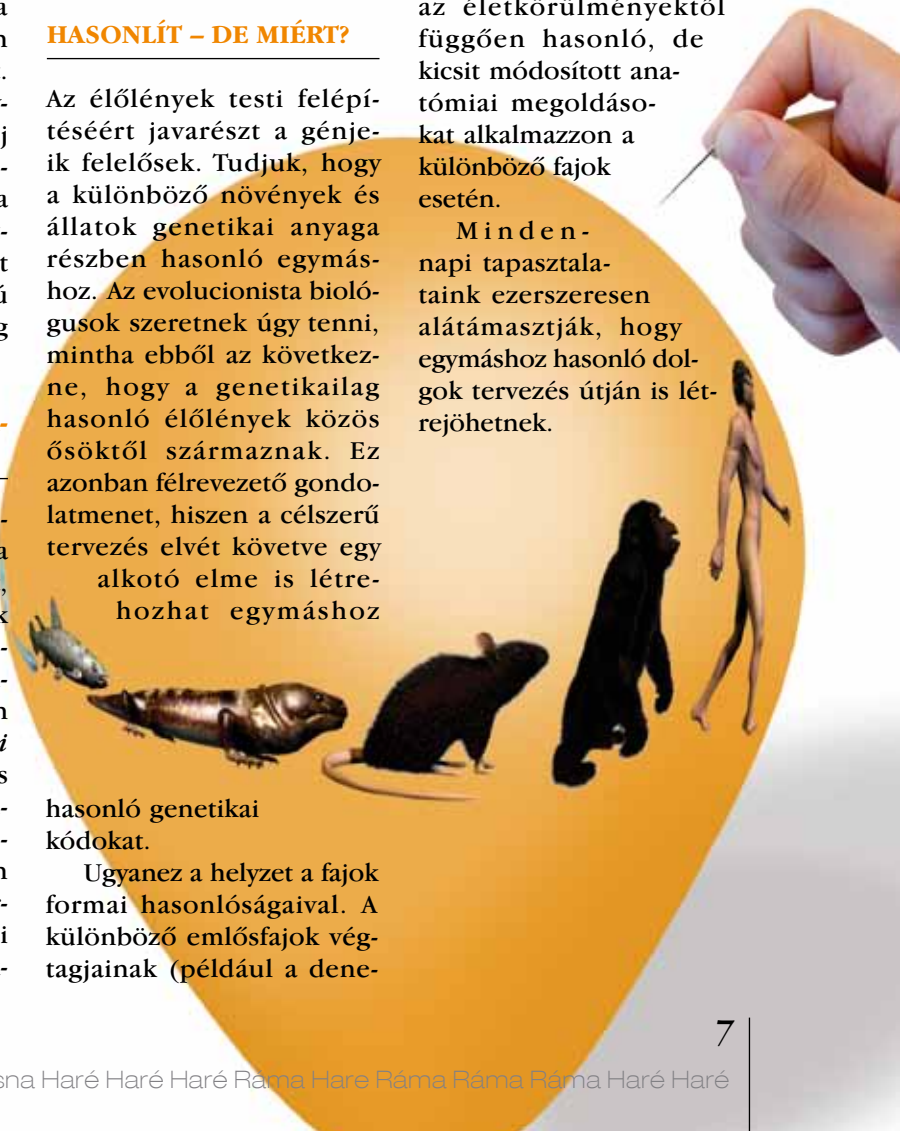
Minden-napi tapasztalataink ezerszeresen alátámasztják, hogy egymáshoz hasonló dolgok tervezés útján is létrejöhetnek.

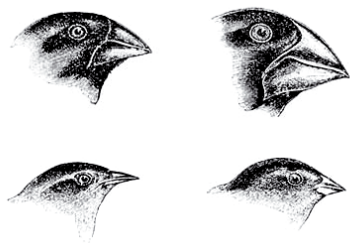
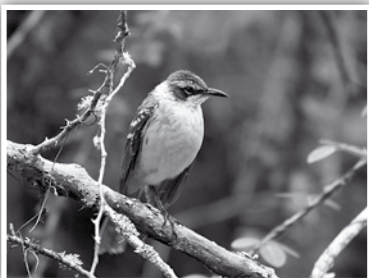
A BACIK IS CSAK KORLÁTOK KÖZÖTT VÁLTOZNAK

A „működő evolúció” példaként emlegetik a darwinista biológusok azt a megfigyelést, hogy a baktériumok képesek ellenállóvá válni az antibiotikumokkal szemben. Ezekben az esetekben azonban szintén csak a *fajokon belüli* variációk jönnek létre. Egyes baktériumfajok óránként szaporodnak, alapvető alakta- ni jellegzetességeik azonban mégsem változtak meg a történelem során: az egyiptomi múmiákban ugyanolyan bak-

hasonló genetikai kódokat.

Ugyanez a helyzet a fajok formai hasonlóságaival. A különböző emlősfajok végtagjainak (például a dene-





PINTY, AMI NINTY

A Galápagos-szigeteken élő pintyfajok csőrének alakja eltér egymástól. Darwin és követői úgy vélik, hogy ezek a madárfajok egy ősi pintyfaj módosulásai révén fejlődtek ki. Erre nézve azonban nincs bizonyítékuk. Ráadásul figyelmen kívül hagyják azt a lehetőséget, hogy a különböző pintyeknek már eleve is különböző csőrük lehetett. De még ha leszármazási kapcsolatot feltételeznénk is közöttük, ez a minimális módosulás akkor sem támasztaná alá azt az elképzelést, hogy az élővilág teljesen eltérő felépítésű élőlényei törzsfejlődés útján alakultak ki. A pintyek pintyek maradtak.

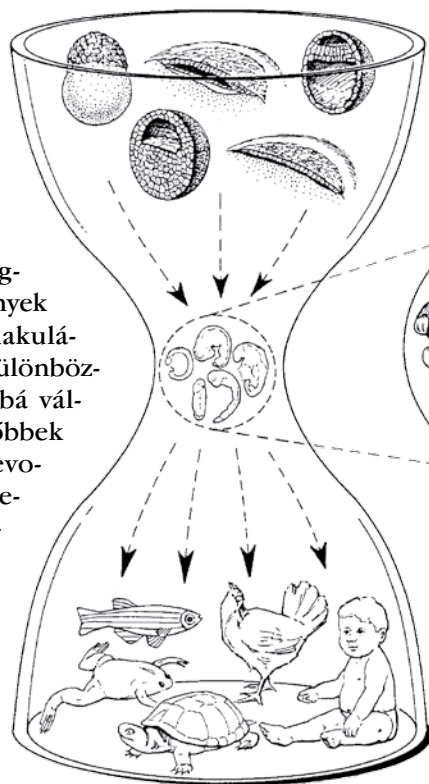
Pukkanak a léggömbök

TILTAKOZÓ MAGZATOK

A különböző fajok magzati fejlődése arról árulkodik, hogy ezek a folyamatok egymástól különböző, előre megtervezett programok alapján zajlanak.

Van ugyan egy olyan elképzelés, amely szerint az embrionális fejlődés során az élőlények megismétlik a törzsfejlődés állomásait, de mai tudományos ismereteink szerint ez nem felel meg a valóságnak. Annak idején Ernst Haeckel (német tudós, a darwinizmus elkötelezett követője) kezdte el terjeszteni ezt a gondolatot, de már életében kiderült, hogy elfogultságából adódóan olyan hamis rajzokat készített, amelyek sokkal

hasonlóbbnak mutatták az embriókat, mint amilyenek a valóságban. Ma már tudjuk, hogy az élőlények különböző osztályai magzati kialakulásuk legelső fázisában jelentősen különböznek egymástól. Azután hasonlóbbá válnak, majd idővel ismét különbözőbbek lesznek. Mindez ellentmond az evolucionista elképzelésnek, amely szerint az élőlényeknek a legelső magzati stádiumukban kellene a leginkább hasonlítaniuk. Hogy ez nem így van, az arra utal, hogy a fajok nem egymásból származnak, hanem egymással párhuzamosan jelentek meg a Földön.



VIGYÁZZ, DŐL A FA!

Korábban az evolúció hívei azt remélték, hogy az élőlények hasonlóságait alapul véve a fajok egymással való kapcsolatát egy részletes ágrajz („családfa”) formájában tudják majd ábrázolni. Meglepetés érte őket azonban, mert attól függően, hogy a fajok mely testi vagy molekuláris hasonlóságát vizsgálták, eltérő következtetésekre jutottak. Felvetődik tehát az a magyarázat, hogy a hasonlóságoknak és különbségeknek nem az az oka, hogy a növény- és állatfajok egymásból fejlődtek ki, hanem egy felsőbb intelligencia használt a létrehozásuk során hasonló szerkezeti megoldásokat és biológiai alapelemeket.

ÍGY LETTEK KITALÁLVA

Az evolúció képviselői olykor azt mondják, hogy az élőlények nem lehetnek megtervezettek, mert anatómiai felépítésük nem teljesen hibátlan. Azt azonban, hogy egy tervezés tökéletes-e, csak akkor lehet megítélni, ha ismerjük a tervező szándékát. A védikus irodalom szerint ez az anyagból álló világ nem a legtökéletesebb hely. A benne található biológiai formák pedig – bár tervezettek – átmenetiek és hajlamosak az elromlásra, mert ennek a másodrendű világnak ez a természete. Vagyis minden éppen olyan, amilyennek a legfelsőbb értelem létre akarta hozni.

Ha pedig valaki az elsőrendű világ maradéktalan tökéletességét szeretné megtapasztalni, akkor ezt megteheti egy hiteles lelki folyamat gyakorlása, a spirituális felemelkedés révén.



Az evolúcióelmélet mellett felhozott érvek és példák egytől-egyig batástanok

KÖRBEN FORGÓ OKOSKODÁS

A darwinizmus mellett felhozott példák mindegyike a körkörös érvelés logikai hibáján alapszik. A körkörös érvelés félrevezető, mert eleve igaznak tekintti, amit bizonyítani szeretne. E téves gondolkodásmódot példázza az alábbi vicc:

- *Képzeld, Dávid elárulta nekem, hogy magával a Mindenhatóval szokott kártyázni.*
- *Na és honnan tudod, hogy nem hazudott?*
- *Hát, csak nem gondolod, hogy a Mindenható leülne kártyázni egy hazuggal?!*

A mesélő Dávid igazmondó természetének bizonyításához eleve adottnak tekintete, hogy nem szokott hazudni. Vagyis pont abból indult ki, amit igazolnia kellene. Ehhez hasonlóan a darwinizmus hívei kijelentik, hogy az élővilág jelenségeit az evolúció hozta létre. Ha pedig rákérdezzünk, mivel tudnák ezt alátámasztani, akkor „az evolúció bizonyítékaként” ugyanazokra a jelenségekre hivatkoznak. Az ilyen gondolatmenet csupán megtévesztésnek jó, logikai értelemben nincs semmi-féle bizonyító ereje.